

אריכאן

עתון החטיבה
גבעת חיים

עלו פנים

יום ל'. כ"ז סיון תשכ"ב. 29 יוני 1962 עלון מס' 5/119

הענינים שעברו בין אמריקנים לענינים
אזעל דאזעל איד אידעל אידעל אידעל

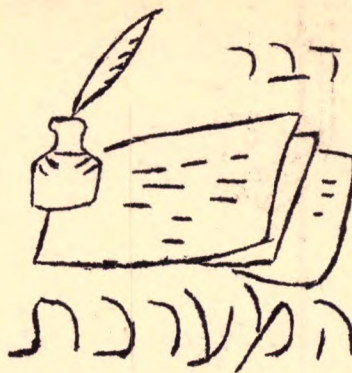
כבר חלפו ואיננו
אזעל אידעל אידעל אידעל

אזעל אידעל אידעל אידעל אידעל אידעל
אזעל אידעל אידעל אידעל אידעל אידעל

מילבלב ופניני
אזעל אידעל אידעל אידעל אידעל

(נתן יונתן)

חלפה שנה. עוד מחזור של י"כתניקים סיים את לי-
מודיו ויצא ללמוד בביה"ס של החיים. כח כותה עולה
לשלב גבוה יותר בחייה, לקראת סיום ביה"ס והקבלה
להברות.

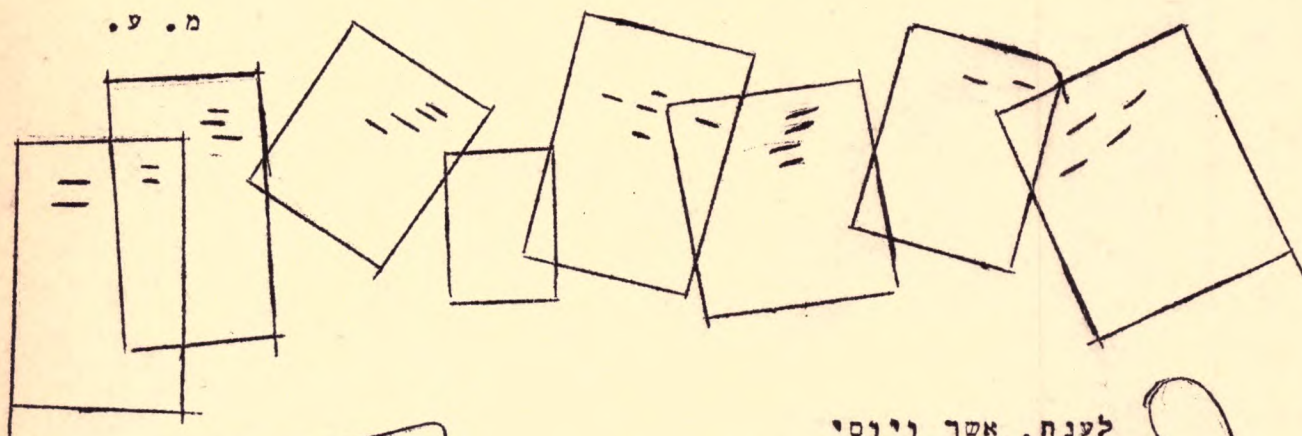
בסכום שנת הלימודים יראה חשבון הנפש של כל כי-
תה עגום במקצת. מצב הלימודים לא היה שפיר ביותר.

היתה האפרקות מסוימת ולא הושג המתח הנחוץ לשם
הפקת מלוא התועלת מהלימודים. היו לכך אמנם כמה סיבות, אך אין לפסור את עצמו
לגמרי מאשמה. המערכת קוראת לכיתות הגבוהות, ובמיוחד לי"ב "החדשה":
ננצל את הזמן הקצר שנותר לנו, נעלה את המתח ונפיק את מלוא התועלת מהמוגש
לנו.

חיי החברה היו בשפל המדרגה, זרק בחודשיים האחרונים החלו לזרום ביתר
מרץ. דבר זה נותן פתח לתקווה ביחס לשנה הבאה. אך על כך תמצאו רשימות רבות
בדפים הבאים.

נ. כ.: אנו מפנים את השומת לבם של החברה לעובדה שחלק גדול ביותר של
העלון כתוב ע"י חברי מערכת. הדבר לא יחכן לגבי העלונים שיבואו משום שזו
לא צורה בריאה של עלון. אך גם על כך תקראו לעיל.

מ. ע.

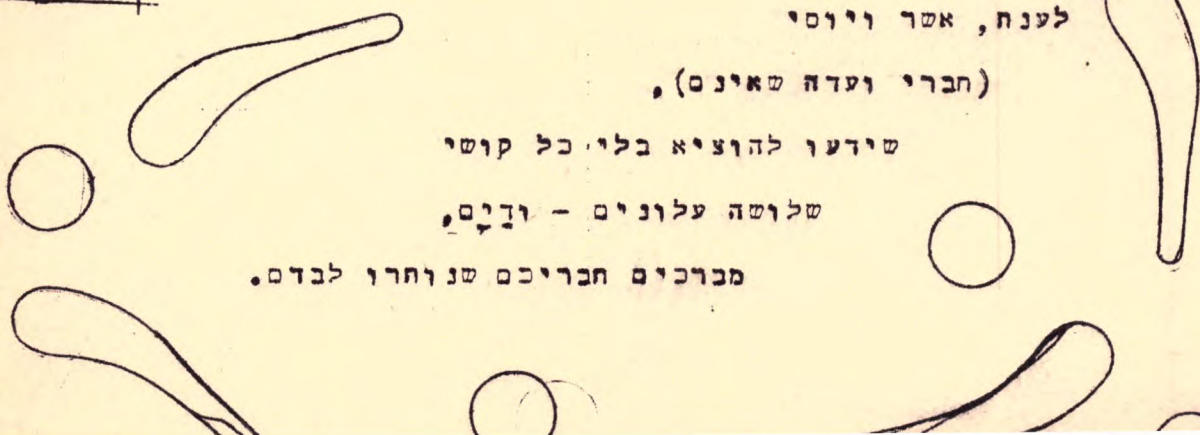
לענת, אשר ויוסי

(חברי ועדה שאינם)

שידעו להוציא בלי כל קושי

שלושה עלונים - ונדים

מכרכים חבריכם שנותרו לבדם.

בְּחֵבֶרֶת

עמ' מס' 3.

הַרְוֵהוּ רֵיָס, הַצְעוּת וְסִיכּוּמִים

עברה שנה. דינים וחשבונות, וודאי אף ביקורות, יעלו אל ראש המדורים. אך יש לדעת כי שנה אשר תחילתה בחודשים עזרה, שהם למעשה החדשים אשר מתוים את דרך הפעילות, שהם כמעט שליש שנה ושנה שהחברה חסרת מדריכים (רק-בסופה מחילה ההדרכה) ושנה שאין המורים נותנים את ידם ועזרתם לחברה ואינם רואים אותה כגורם בבית הספר, אינה יכולה להסתים בסיר תהילה. אולם הפעם ויתרתי על סקירת הפעילות של הסנה שחלפה, נודאי מובן מדוע. והנני באה בהצעות לעתיד.

אחת מבעיותינו היא איך להרחיב את חוג הפעילים. הנני רואה חשיבות רבה בארגון חוגים מכל המינים כגון: חוג דרמטי, ריקודים, אמנות, ידיעת הארץ, הכרת השמיים, שבע, ועוד. אמנם זה פשוט להציע את כלל החוגים, אבל קשה למצוא את המארגנים הבוגרים לארגונם, לכן הפתרון החלקי הוא, שחלק מהחוגים המסוגלים להתארגן מעצמם כמו חוג שבע וריקוד, יאורגנו מתוך החברה באופן עצמאי.

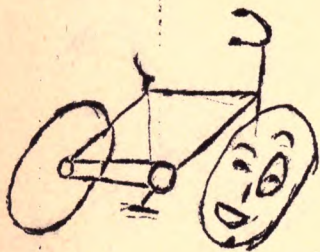
חשיבות החוגים רבה משום-שהם מהגים אחד מתחומי הפעילות החברתית המושכים ומעוררים עניין ואינם בגדר של חובה לא נעימה. חוגים אלה עוזרים לפרט להתקדם ולרכוש ידע בשטחי התענינותו, וע"י כך בדרך אמצעית ובלתי אמצעית עולה החברה עצמה.

בסיכום הנני רואה בחוגים אחד מתחומי הפעילות החשובים שיש לשים עליהם את הדגש.

דבר נוסף שאני מיחסת לו חשיבות רבה ואני מציעה אותו עתה, הנו קיום מבצע חברתי מסוים בשנה הבאה: הרמת משק בית הספר של חברת הילדים משפל המדריגה. הגיעה חשעה שהחברה תדע להכיר- ולהעריך את המוסד הזה, ותדע לנצל ולעשותו למכשיר מחנך.

משק ביה"ס הנו מקום שהכנות הנמוכות, גני הילדים והפעוטים בעגלות ועל זרועות הולכים לבקרו. זהו מקום הקושר את הילדים אל בעלי החיים, והם נותנים לו את אהבתם ומבצעים. בו אפשר לגדל חיות ועופות שאינם במשק הגדול מסיבות שונות, אך הם חשובים לחיותו של הילד. לדוגמה, עדר עיזים או כבשים. משק ביה"ס יכול ואף צריך להיות מנוצל בלימודי הביולוגיה והחקלאות. חשיבות יתרה נודעת לעצם האחריות וההרגשה שזה שלנו, הקימת ביתר תוקף במסגרת זו. באם החשיבה תקח על עצמה את משק ביה"ס, תהיה לה אפשרות להחליש את המגמה המשקיסטית השואפת לחסלו כבר שנים. אין פירושו של משק ביה"ס רק ענפי חי. במסגרת זו אפשר לגדל גידולים שונים המכניסים רווח, ומשמשים מקור כספים הן לפיתוח המשק הקטן והן למטרות חברתיות.

אני רוצה לקשור דבר זה עם בעיה חברתית שהיא קשורה
 אקטואלית כעת לדעתי, והיא, אירגון קומונת אופנים.
 הווה אומר, בעזרת כספים מהמפעל יהיה ביכולת החברה
 לקנות מספר מסוים של זוגות אופנים, חלקי חלוף וכל
 הכרוך בזה. על יסוד קיומה ואירגונה של קומונה זו
 אפשר לדרוש החלטה מחייבת ללא השתמטות, למסור את
 זוגות האופנים הפרטיים לקומונה, ואזי לקיים
 קומונת אופנים גדולה בעלת אמצעים ראויים לשמם.
 הדגש על קומונה זו בא מאחר והם מהווים כבר

שנים בעיה בקבוצנו, ואינני חושבת שהחרמה הנה הפתרון. נוכחנו לדעת ששוב
 ושוב כרגע של חולשה עוקפים את ההחלטה, וראו מה נעשה היום!

החסיבות העיקרית בקיומה של קומונת אופנים היא בערכה החברתי הרב.
 אופנים הנם מכשיר חברתי עצום ורב ממדים, והגיעה השעה שנדע לנצל את זה
 למען חברתנו.

ולסיכום, חבריה, אך השנה הבאה תהיה הרח קשיים ובעיות, אך קחו נשימה
 עמוקה ובואו רעננים.

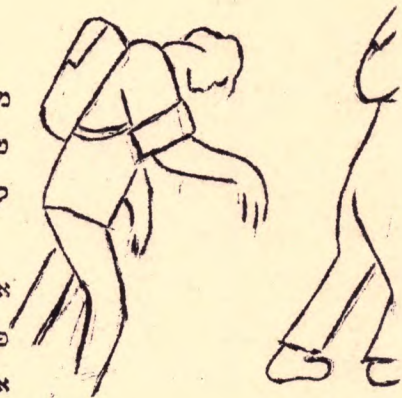
יעל (י' א').

&
& &

כבכל שנה חיבים אנו לסכם גם הפעם את
 מידת התקדמותנו או נסיגתנו - בפעילות הח-
 סיבתית, - ומהו הלקח אשר עלינו ללמוד ל-
 קראת השנה הבאה.

וחבל שאף השנה יכולים אנו להרכין
 את ראשינו ולומר כי לא עשינו די, לא
 פעלנו. החסיבה בגבעת חיים לא הוכיחה
 את עצמה. אמנם הסיום המוצלח של השנה

רופף את נגע הכטלה אשר תפסנו בראשיתה, אך אין הוא מצביע עדיין על עודפי
 מרץ וכח פעיל בחסיבה. יתכן והדבר קשור בכך כי את עול החסיבה נושא רק
 חוג קטן של פעילים, והשאר הם האחראים לבקורת הפעילות. או אולי חסיבה
 היא אחרת?

ועדת החרבות פעלה מועטות, והיו לכך כמה סיבות: קוצר הזמן שעמד
 לרשות חברי הועדה, העדרות אדם מבוגר שירכזו ברציפות את הועדה, הריצה
 של החברה למסיבות המכונגרים, אי נכונות לפעילות בחסיבה ועוד. אך האם
 בכך פוטרים אנו את הועדה מתפקידה הנוכחי? אפשר להסיק ממצב זה מסקנה,
 והיא, כי יש להרחיב את חוג הפעילים מקרב החברה. צווחות מהחברה יכינו
 את המסיבות וישאו באחריותן. ודבר פעילותו של כל פרט בחברה אמור לגבי
 כל השטחים, לגבי כתיבת מאמרים בעלון ולגבי ארגון מפעלים שונים שירכזו

(המשך).

ונחזור לוועדת התרבות. המסיבות אשר היא מכינה

חייבות להיות רצופות. ערב מוצלח ימשוך אחריו

את השני. תוצאות חיוביות מובטחות מראש, הערבים

חייבים לרכז את החברה ולספק את דרישותיה. והמדובר

הוא לא במסיבות רציניות הקשות להכנה. הצלחה צפויה

אף בערבים קלים של בדיחות דעת ואוירה טובה.

ועדת הספורט: זו אולי מחוסר ידיעה כיצד לפעול,

נדמה לגמרי, שנים שלשה ערבים בשנה באים רק להזכיר

לנו כי קיימת ועדה כזו בקרבנו, ולא יותר. הלחץ

לגבי שנה הכאה: ערבים חדשים בנושאים שימריצו

את החברה לפעילות ספורטיבית מחודשת.

ועדת חברה פעלה מעטות עד פסח, כשאר הועדות, אך במחצית השניה של השנה

החלה לארגן ולפעול ביתר מרץ, כשאחד הגורמים לכך הוא התעוררותו של מרכז

החטיבה לפעילות חברתית מרוכזת. חבל כי שיחות בחברה שנערכו לא עמדו על

רמה שהולמת את החטיבה ולא עוררו שום בעיות ועניינים שאפשר היה להעלותם

בשיחות והם נעדרו לחלוטין.

בעית הבעיות היא פעילותה של ועדת עלון. כידוע, העלון הוא בטוי להלך

רוחה של החברה, פריעטם של אלה המעוניינים להביע עמדות שונות, הנוגעות בבעיות

עקרוניות, חויות וסכומים מהנעשה בחברה.

המצב אליו הגענו השנה אומר דרשני. תועדת עניות היא לחברה אי הוצאת

עלון אשר כולם מעוניינים בהופעתו. הגיעה העת כי יפסיקו חברי הועדה להוציא

נשמחם על כך כי חברה יכתבו שורות מספר לעלון שלהם... כל בן זבח אליהם פונים

ממהרים להוריד מערכם ולטעון כי בכתיבה הם חלשים, ושאנא נפנה לאחרים...

הגיע הזמן כי כל אחד בחטיבה יעיז להתבטא ברבים מבלי חשש לבקורת קטלנית

ועוינת... יפתח בעלון טור חדש שיקרא "הבטוי החפשי" בו יעלו החברה חויות

מחיי היומיום.

שורה מסכמת בנושא זה. נא ידע כל פרט בחברה כי במידה ונדרש הוא לכתוב

שורות מספר לעלוננו, עליו למלא את חובתו. באם יסרב יועמד לפני המזכירות

ובשיחת החברה...

בדברנו על פעילות שכבתית אל לנו לשכוח כי את

החברה מרכיבות הכיתות, שחייבות לארגן ערבים עצמ-

איים, עליהם תחליט ועדת הכיתה. פעילות כיתתית

היא המדרבנת לפעילות בחברה, היא המוכיחה את כוחה

החברתי של הכיתה, מהוה את המפתח לפעילות הכיתה

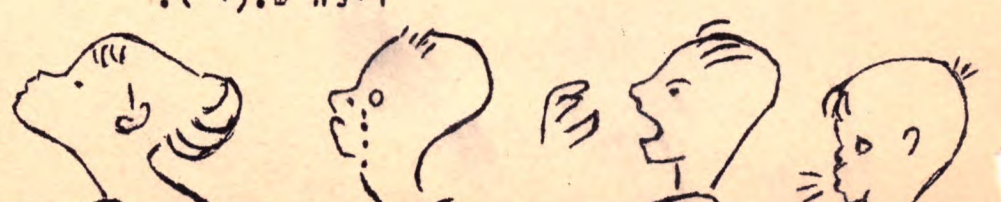
עם גמר ביה"ס ולאחריו. בשטח זה חייב-מדריך הכיתה

לתת את עינו, להסדיר את היחסים החקיניים ולהוות

את הדוגמה.

דינה ש. (י')

מה בפני הועדות...

ועדת תרבות:

אב אומר שאני באה לסכם את פעילות הועדה, יצחקו לי ויאמרו - מה יש לסכם? למעשה זה נכון. לוועדת תרבות השנה לא היתה פעילות שאפשר לסכמה. ועדת 1961 ערכה כשלוש מטיבות. העיקרית היתה מסיבת החסיבה לכל המשק.

מסיבה זו היתה די מוצלחת, היות והכנו אותה כחודש ימים. שתי המסיבות שלאחריה ירדו ברמתן היות וזמן ההכנה היה קצר. כמו כן חוסר האווירה בחברה הקשה על הכנת כל מסיבה. בתחילת השנה ערכנו הכניס לחוגים: חוג רקודים, אסטרונומיה, ידיעת הארץ, שבע וכל שבת לימוד שיר. מכל התכנית לא התקיימו אלא שני חוגים, שחבריהם התאספו פעמיים ובזה נסתימה פעילותם. את האשמה אין להטיל רק על הועדה מכיון שקשה היה למצוא מארגנים שיוסכימו להתמיד בקיום החוג.

עם חלוף הועדות וההתעוררות שהחלה בסכבה לקראת סוף הסנה הכננה הועדה החדשה כארבע מסיבות, שמהן בוצעו בינתיים שתיים. עם התחלת שנת הפעילות הבאה מתכווננת הועדה לערוך תכנית תלת חדשית למסיבות ולמספר חוגים.

דרך העבודה של הועדה - לקראת הסנה הבאה מתכווננת הועדה להתחיל בעבודה צוחות. הצות יותאם לאופי המסיבה ויעבוד בהדרגת שני חברי הועדה. הצלחת העניין חלויה רק במידת החענות של החברה.

בקשר לחוגים הוחלט שכל חוג שיפעל בסנה הבאה יתכנס אחת לסבועיים ולא כל שבוע, בגלל חוסר זמן. מלבד זאת היתה הצעה לרכז כל חוג לקורס של שלשה חדשים, כי קשה להתמיד במשך שנה שלמה. אבל עוד חזון למועד. הייתי מעוניינת לגעת בעוד עניין, והוא עניין התנהגות החברה במסיבות. החברה ברובה שכחה כיצד יושבים במסיבות (בעיקר במסיבות כבודות יותר), וכל הקראה מלווה באי הקשבה והפרעות. הועדה לוקחת זאת בחשבון בקשר לאורך ההקראות ותוכנן. אבל אין באפשרות הועדה לבטל בכלל את ההקראות במסיבות מכיון שעד-עכשיו לא ידועות לנו צורות מסיבות בלי הקראות.

בעיה נוספת שאני רואה אותה כעיקרית מבחינת הווי המסיבה היא השירה. התרגלנו לשיר את כל הפזמונים הנשמעים ברדיו כשאנו בולעים את המילים (מחוסר ידיעה) ומזמזמים את המנגינה. בזמן האחרון כמעט שאין שרים שירים במסיבות. ברור שלרוב החברה זה נראה טבעי

מכיון שפזמונים אלה אינם דורשים הקפדה על צורת השירה וידיעת המילים. אני מקוה שלקראת השנה הבאה נקח את בעיית לימוד השירים ביתר רצינות. נשתדל להקפיד על צורת השירה ולימוד שירים. לסיכום אפשר לאמר שאם נוצה בהצלחת הפעילות התרבותית בשנה הבאה יידרש מאמץ מאתנו הועדה ומהחברה כולה.

ה מ ז כ י ר ו ת מ ס כ מ ת

ועדה מרכזת פועלת למעשה ככל שטחי החברה, וטעות לחש- וב שהפקידה מתבטא רק בניהול שיחות החברה. תפקידה העיקרי הוא דאגה לפעילותן של כל ה- ועדות ולפעילותה הכללית של החברה במשך כל שעות היום, והשיחה באה רק לבירור בעיות הנזבעות מתוך הפעולות השגר- תיות.

ישנם עוד תפקידים משני- ים לא מעטים, והם: אחריות

על תקציב החטיבה ולפי זה קביעת החכ- רה היוצאים לקורסים ופעולות אחרות שתלויות בתקציב.

כשאני באה לסכם שנה זו ופעולות- יה אני קצת מתקשה כי הרבה לא היה. אם כי חלה איזו התעוררות בשליש האח- רון, ונקוה שתהיה כזריקת מרץ לשנה הבאה.

אני אנסה לסקור את פעולות החברה וחלק מועדותיה במשך השנה החולפת: נערך יום עיון בן יומיים שהוקדש ל- שואה והתחלק לשניים: א. ביקור במוזא- ון השואה בלוחמי הגיטאות בלונדון הסב- רים. ב. בירור בחוגים על שאלת השואה והנאציזם בעקבות הביקור במוזיאון. טיול רבתי של כל החברה בל"ג בעומר לכרמל, ונדמה לי שרבים היו מסכימים לעוד כמה כמוהו במשך השנה. נערך ע- רב משחקים אחד ביוזמתה של ועדת ספז- רט.

ישנן עוד פעולות שיגרתיות של הועדות, והן:

ועדת קומונה רכזה את כל הציוד בצריף באופן מסודר למופת, והשלימה את הציוד הקיים. השנוי לטובה נראה לכל אחד המבקר בצריף זה. בתוכנית: רכישת חגורות צבאיות ואהלי סיירים.

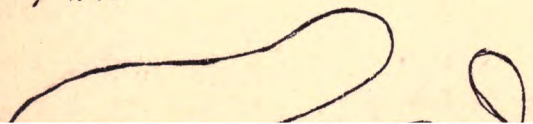
ועדת מועדון: ישנו ה- בדל רב בצורתו החיצונית של המועדון, ובדרך כלל גם ע- תונות לא חסרה (במידה וה- עתונים לא נלקחים לחדרים). חוגים: פעמים אחדות התכנס חוג דיקוד ושירה ו- חוג אסטרונומיה. מתקיים בקביעות (בשליש האחרון) חוג מכונאות בהדרכת יהודה. מטעם החטיבה מתקיימים מבי שנה קורסים רבים, וה-

שנה השתדלנו לשלוח כמעט לכל הקורסים: קורס שבע שהתקיים שלם ופעמים, קורס מחנאות, ריקוד, ציור, הסתלמויות מד- ריכים, תזמורת, סבתות שירה, שבת ע- ורכי עלונים, כנס ועדות תרבות, שבת קריאה, ובקיץ קורס נוסף וחשוב - קורס מדרגים.

בתוכנית עד סוף שנת הלימודים פיקניק על חוף הים.

לחופש עדיין לא גיבשנו תוכנית, אך אנו מקווים לחשוב גם על זה. כשמסכמים את השנה החולפת, נר- אה שאפשר היה לעשות הרבה יותר. קשה לדעת במי האשמה - בועדות או בחברה? לי נדמה שהאשמה היא לא רק בועדות אלא גם בחברה כולה. הפתרון יהיה רק אם יחדור מתה של פעילות, שבלאו הכי יביא לשינוי צביונה של כל החברה, ויהיה התרופה הטובה ביותר נגד כל "העבירות" החברתיות הקיימות כרגע בתוכינו.

נשאר לי רק לאחל שהשנה הבאה תעלה על השנה החולפת, שהיתה בה מעט פעילות, אם כי אין לזלזל בה. שרה (י"א).

ועדה עליון:

יותר משברצוננו לסכם שנה, רוצים אנו להאיר בפני החברה את מצבו של העליון והועדה בחברה. מטרת העליון היא לשמש כלי ביטוי חפשי של החברה, כמה להעלות בעיות, וכלי אינפורמטיבי. החלק החשוב הוא החלק הכספי, המעורר לויכוחים ומפרה את החברה. חלקו של הביטוי החפשי חשוב יותר למחבטאים עצמם, ותורם להנאת הקורא. הצד האינפורמטיבי הוא פשוט יותר ולכן פחות חשוב.

אם נסקור את ארבעת העלונים שיצאו השנה נראה ששנים מהם העלו בעיות בנושא מרכזי - החלוציות וביה הספר הקיבוצי, ושנים היו כמעט לגמרי אינפורמטיביים ומסכמים - עשור החטיבה ועליון הבר מצוה. כמובן שערכם של הראשונים רב יותר, אף על פי שיש לבקר את הדרך שבה הוצג ופותח בהם הנושא. אנו מדגישים דברים אלה בעליון זה, לאחר נסיון מועט של שנה. העליון הזה, למרות כל המאמצים, חסר כמעט את החלק המעורר. גם הוא ברובו מסכם בצורה זו או אחרת פעולות ופעילויות.

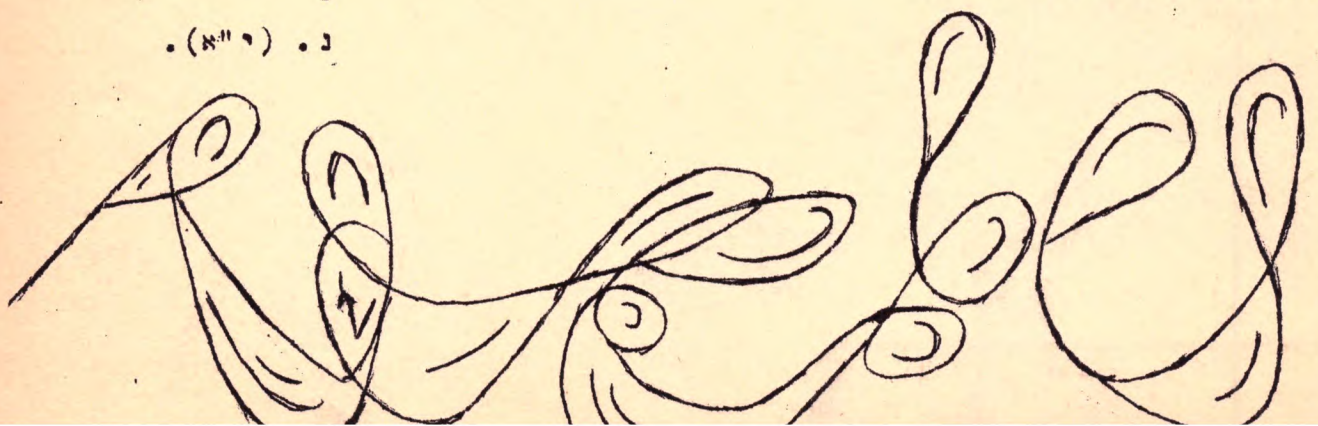
נכון אמנם שקל יותר להעלות על הכתב רשימות מספרות מאשר דעות והשקפות. אך אנו לא נרבה להטיף מוסר. הבקורת יודעת לחרוץ דינו של כל עליון - טוב או רע. ודבר זה הוא הקובע.

לאחר הנסיון של השנה הזו, יש לנו הרושם שהחברה לא מעוניינת בעליון, לאחר סירובי הכתיבה הרבים והחטיפים, שבעיקבותיהם יוצא עליון דל.

ביע כאן הערה אפיקורסית. באם אין הענות לכתיבה, העליון יוצא אחת - לחקופה ממושכת מאד, הוא דל ואינו מהווה כמעט שום גורם רציני בחברה, ולנוכח העבודה הרבה ביותר של חברי הועדה המושקעת בהוצאת העליון, אולי מושב היה לומר עליו בכלל. אין שום יחס בין המאמצים של הועדה המושקעים בו לבין ערכו בחברה, אני סבורה שכאן הוא מקומה של הערה כזו. אני בטוחה שכעת תבוא התמרדות מצד הקוראים, שלא יקבלו את הדעה הזו. זה אולי יעורר את החברה לחבא לפחות סירובי כתיבה והרחבת חוג הכותבים. אחרי הכל לא רק החברה - נשכרה מהרשימה המופיעה בעליון, אלא, ואולי בעיקר, האדם הכותב, שלומד לנסח את דיעותיו וזוכה כסיפוק.

אני רוצה לקוות, שלמרות דעתי הפסימית, אתבדה בשנה הבאה, ונזכה להופעה רצופה של עליון שיהיה גורם בעל ערך לחברה, והמאמצים הרבים המושקעים בו יהיו כדאיים.

נ. (י"א).

מתנות חבר מצוה

לאחר חג הכר מצוה הופיעה בעיה שמופיעה כל שנה בחג זה - בעית המתנות. הילדים קבלו מתנות בצורת כסף, אופניים, טרנזיסטורים וכו'. בכמויות לא רגילות, המעוררות קנאה ביניהם שיות ולא כ- ולם מקבלים אותו הדבר, בגלל אמצעים כלכליים שונים של הקרובים. נוסף לזה מפתחות המתנות, בצורה לא רצויה, את חוש המסחר, דבר שלילי בגיל זה לא נחוץ ולא חיובי. אם היו עוברים האופניים לקומונה כללית היה בהם ערך רב לכל החברה (אבל אז אף ילד לא היה מקבל אופניים). אך כאשר מכשיר כזה נמצא בידי בודדים והם יכולים לקבוע מי יסע ומי לא יסע, דבר היוצר מרידות, הכלי הוא מאד שלילי. מתנות מסוג ספרים רצויות מאד, היות והן מעשירות ומאשירות את הילד בחייו. מתנות כסף יש לשלול, היות והן עלולות ליצור מעמדות בחברה (גם במשק). הכסף נותן בידי הילד (או החבר) קניין פרטי לא רצוי. באחרונה ישנם גלויי תופעה מדאיגה ביותר בין ילדים שמקורה במבוגרים והיא החזקת סכומי כסף רציניים

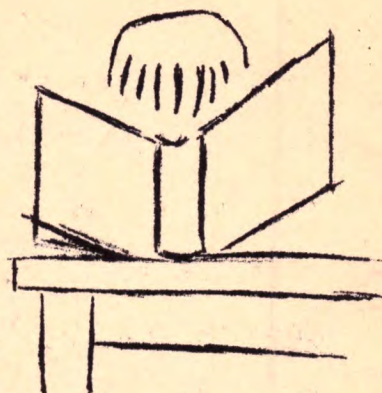
בבנק (אם על שם הסבתא, הדוד או הילד עצמו). ענין זה יכול להראות כהבטחה עתידו של הילד ויכול לתת לו פתח לעזיבת המשק. כמו כן זה נוגד את עקרונות החברה. תופעה זו, אם לא תחוסל, יש להביאה בדחיפות לאספה הכללית.

במצב הקיים אי אפשר למנוע את קבלת המתנות, אבל חיבים למנוע לפחות את המתנות השלוליות. המצב הרצוי ביותר הוא שינתנו לילד מתנות חינוכיות (ספרים, משחקים, כסף לעריכת טיולים), ויתר המתנות (כסף, אופניים, כדורים) ימסרו לקומונה של החברה.

הערה צדדית: דעתי היא שצריך בכלל לבטל את חג הכר מצוה משום שאצלנו אין לו כל תוכן, ולהפכו לחג תנועתי, פנימי, של כניסת הכיתה לתנועה. באין אורחים תפטר גם בעית המתנות.

כִּי תִהְיֶה יְמֵי מַסְכַּמְת לַיְמֵי מִוִּדְיָה

עם סיום שנת הלימודים אני רוצה לסכם את ההשגים אליהם הגענו, לברר את הכשלונות ולהציע הצעות לשפור המצב בשנה הבאה.

בהסטוריה כלליה למדנו על המזרח הקדום ותולדות המסטרים, תוך בירור נסיבות התהוותם, סימניהם וסלכות שקיעתם. הכרנו את החוקים הכלכליים, והסוציאליים הפועלים בחברה האנושית.

בהיסטוריה עברית למדנו את הקופת הבית השני, והוסם דגש מיוחד על ההשפעה ההדדית בין ההלניזם והיהדות. במקצוע הלשון לא למדנו כמקובל דקדוק, אלא שמ-נו את הדגש על הבעה בכתב, בתוך עברנו על הנבואה הקלסיים. בספרות קראנו את דון קישוט (סרוונטס), שירי ביאליק, ממחזותיו של מולייר ומסדה של למדן. המקצועות ההומניסטיים התנהלו בדרך כלל כסדרם, אולם במקצועות הריאליסטיים היו מספר תקלות. בתחילת השנה הונהגה שיטת לימוד נפרדת במקצועות החשבון. אולם באמצע השנה אוחדו הקבוצות וקצב ההתקדמות הואט.

השנה, שהותחלה בקצב רב, נגמרה בהתפרקות המתח הלימודי, שהתבטאה בסילוק הבנים מהכיתה לפני כשבועיים, בזלזול בשעורים מסוימים ועוד. אני חושבת שאין לתלות את האשמה בהתפרקות רגילה של סוף השנה אלא גם בחוסר גורם מדרכן ללימודים כמו מבחנים, ציונים וענשים בעד הפרעה. רק בסוף השנה החלו לנקוט באמצעים חריפים נגד המפריעים ובלי ספק תעזור שיטה זו בשנה הבאה. כמו כן אני מצדדת בחלוקת הכיתה לרמות שונות במקצועות הריאליסטיים ומתן אפשרות של חקדמות לפי היכולת האישית.

אני מאחלת לשנה הבאה השגים רבים ויתר רצון ללימודים.

אהובה (י').

שנת הלימודים חלפה - לזכרה...

היא היתה ארוכה, ארוכה, אבל - הופ! כאילו נחתכה באמצע, כל כך יפה ומלאה. באמונה נשאנוה על כתיפינו הצרות, עד כלותה. ואף אם הרגזנו אותה לעיתים, לא נורא, נזכור כמה נתנה היא לנו ובעיקר כמה נשאר לנו ממנה. הוי חכובה, למה עברת כה מהר ואפילו את שיעורי הכיתה לא גמרנו להכין למענך - "ואם לא עכשיו - אימתי?"

בטח לא נשכח אותך, אבל אולי... בכל זאת, הרי כבר נמאסח עלינו קצת, ועתה אנו עוזבים אותך לזמן קצר, כן קצר מאד, ואת אמנם נגמר, אבל שנה אחרת ונקוה טובה ממך תתחיל מחדש...

שכבת נעורים:

הווי

& חזון העצמות היבשות נגלה לעינינו בערב משחק-
ים שערכה לנו ועדת הספורט. חברה! בפעם הבאה הכי-
אך גם גריז.

אברהם

& כל"ג בעומר ערכנו טיול לכרמל, במסיבת הפלמח
שנערכה בערב, שרנו שירים עצובים והלכנו לישון.
& נערכה בחטיבה מסיבה "דרך משקפי הילדות", ש-
הלמה להפליא את רמתם של החברה. הצעתנו: מסיבה ש-
חישא את השם "דרך מכנסי הפעוטון".

& השנה הצטיינה באוריריותה. בחדר המורים נפתח טדה תעופה, אליו נחתו הל-
מידים מעופפים.

& לי"ב שהלכה כאיבה,

ולחברה שנותרה בלעדה,

ברכות עם סיום השנה,

ו חופש ללא האגה.

שכבה בינונית:

& נערכו ערבי שמח רבים, שלפחות על מחציתם עזוב לכתוב.

& ועדת תרבות הכינה מסיבות סונות, ביניהן: ערב הפלמח, ערב הסואה ומסי-

בח שירי עליות. שמו הרשמי של ערב שירי העליות נקרא: "דור דור ושיריו".

מצבנו העגוב הורה כי דורנו מסולל השירה ישב שתקני מול הסיסמה: "פעם היו
ימים..."

& כיתות ח' וט' קיימו הלכה למעשה את הפסוק: "מן הכפר אל העיר", ועברו

לגור למשך שבוע ימים, זו לחל אביב וזו לירושלים.

& כל הכבוד לבני השכבה הבינונית, שהפגינו שלש פעמים בשנה את כושרם הגופני,

בערבי משחקים שערכה ועדת ספורט.

& כיתה ז' יצאה למחנה בן יומים בעתלית. כולם בדעה אחת, כי היה טוב וטוב

שהיה.

&

סוף סוף - חוכשן חוכשן חוכשן

איך אני רוצה לבלות את החופש הגדול?

אני רוצה שניסע לים, ויהיה א"ש לילה והתחרויות.

ואני רוצה שנלך לטיולי עמק חפר ושנלמד שירים..

ונלך לטיולי טבע. ונעבוד עם החברה הצעירה, ואני

רוצה שניסע למקומות רחוקים ויפים.

שמחה (ג').

מפי

הצעירים

שביןנו

שיר לסוף השנה

הלימודים נגמרו

החשבון נגמר

בחופש נשחק ונעבוד

ונאסוף צדפים נעשה שרשרות ורעשנים

וייסע לדודים

ונחזור שזופים

נחרחץ בבריכה ונשחה

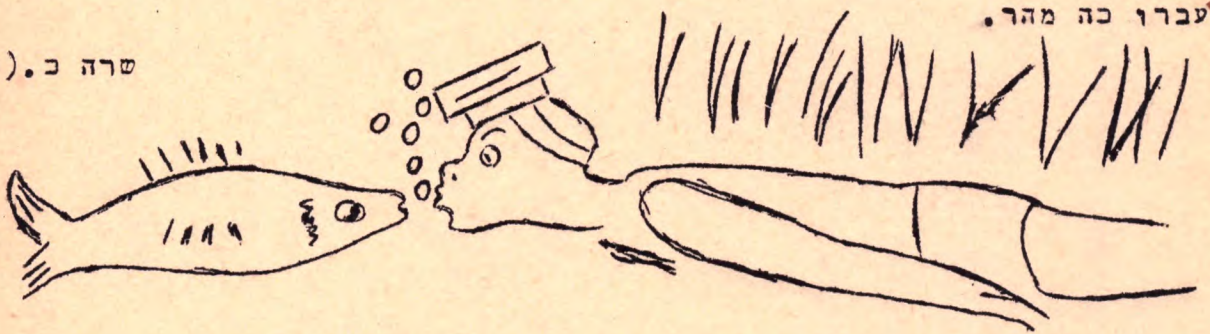
קוֹרֵם טַב־ע

עם פנס ועינים בוחנות היטב, התחלנו בסיוורים
בבריכות הדגים של מעגן מיכאל, ויצאנו כלילה להתחקות
על עקבות שונים של חיות המים ולראות ולשמוע את
חיי הלילה בבריכה. רחש הסוף וקרקורי הצפרדעים נ-
שמעו היטב, בעוד שיתר בעלי החי נמו. על החול
התרוצצו סרטנים שונים ומשונים, קטנים וגדולים
שאצו רצו בכל פינה. גילינו וניסינו לזהות עקבות
של צפרים שונות, צבים ועוד חיות הנעות על האדמה,
מחוץ למים.

למחרת שבנו לאותם המקומות והכרנו את-היום בבריכה. קרני השמש נצצו
הפעם במי הבריכות במקום קרני הירח, הכל נראה בירוק, חכלת, צהוב, ולא
כהה ככלילה. במקום עקבות ראינו עתה את הצפרים עצמן עפות. יום זה הוקדש
להכרת צמחי גדות ומים ולרחצה נעימה בבריכה ובים. העיקר פה היה שיטוט
במים הדלוחים והמבוזבזים, בין קנים וסוף, במטרה למצוא קינים שונים, והם
אמנם נמצאו בשפע. במאמץ רב הורמה כל רגל במטרה לצעד נוסף, ולאט לאט
התקדמנו בבריכה כשהמים מגיעים עד למוחניים והבוץ רק עד לכרכיים...
מאמץ רב הושקע, אולם לא לחינם. תמורתו ניגלה לעינינו עולם חיים נפלא
של אנפות מכל המינים, אגמיות, סופיות, שחפים ושחפיות ועוד ועוד...
גילינו קינים רבים עם ביצים, גוזלים ו... גם שלשה עכברונים קטנים נמצאו
באחד הקינים על המים. מפליא - מה? ואמנם הכל היה מפליא ונפלא.
היום השני הוקדש לים ובו מצאנו אצות שונות ויפות, צדפים וצדפות מכל
הצבעים וחיות ים שונות, מחוץ לדגים הרבים.
היו אלה שני ימים יפים, מעניינים, ומהנים, רק חבל שהיו הם רק שנים
ועברו כה מהר.

שרה כ. (י').

(המשך)

המחקים נמחקו מהר
ולא נשאר אף אחד.
אז המורות מתחילות להגיד
אנחנו לא מיליונרים.
יפתח

שיר סיפור הלימונים
אנחנו למדנו
דברים רבים
נושאים ושירים
ותוך וחשבון
חכורים כתבנו הרבה מאד
ישבנו על ספסל הלימודים
ואם לא היו לנו חברות
אמרנו למורות ויש לנו מחברות.